

udvikle landets kunnen i forhold til vores konkurrenters, og det kræver naturligvis en løbende udvikling gennem forskning.

Regeringens oplæg til at indskrænke udgifterne til daghøjskolerne er også et område, hvor Dansk Folkeparti kan være med. Alene i år er rammerne blevet sprængt med 300 mio. kr., hvilket naturligvis ikke kan holde i fremtiden. Vi deltager også meget gerne i en principdiskussion om daghøjskolerne, vi finder også den velkommen, og vi finder, det er vigtigt, at skolerne bliver målrettede til at hjælpe folk ud på arbejdsmarkedet og også mere målrettede, end de er i dag.

Med finanslovsforslaget og diskussionen i forbindelse hermed står det også klart, at der skal laves en arbejdsmarkedsreform. Der skal simpelt hen laves strukturelle ændringer, såfremt arbejdsmarkedet skal fungere godt og sikre virksomhederne den arbejdskraft, som er nødvendig. Samtidig kan ændringerne sikre, at man i en opgangsperiode får beskæftiget mennesker, som ellers aldrig ville få en chance. Det skaber et naturligt større selvværd for disse mennesker at de er i arbejde, samtidig med at det jo ikke gør noget, at det også kan blive lidt billigere for de offentlige kasser. Dansk Folkeparti medvirker meget gerne til dette reformarbejde.

Det er efter vores opfattelse afgørende for vores fremtidige velfærd, at de arbejdsdygtige også er at finde på arbejdsmarkedet. Officielt har vi 180.000 arbejdsløse dagpengemodtagere, men hertil skal lægges måske i størrelsesordenen 800.000 personer, som er taget ud af statistikken af mange forskellige årsager. Det siger sig selv, at disse mange tusinde mennesker ikke fra den ene dag til den anden kan bringes ud på arbejdsmarkedet. Folk har jo i mange henseender indrettet sig i tillid til gældende regler, og det gælder i særdeleshed for efterlønnere og førtidspensionister. Det er vigtigt, at de grupper, som jeg netop her har omtalt, ikke på grund af det politiske slagsmål om de fremtidige ordninger bliver utrygge. Dansk Folkeparti ønsker at understrege ved denne første behandling, at vi ikke vil rokke ved rettighederne for de mennesker, som er på ordningerne. Vi vil derimod fokusere på større frihed, flere muligheder i ordningerne, men ikke fjerne ordningerne. Der skal simpelt hen skabes et større incitament til at blive på arbejdsmarkedet. Efterlønnen skal således gøres mere fleksibel. En model kan være, at 200-timers-reglen fjernes, at folk tillades at arbejde den tid, de ønsker, og at man

så regulerer udbetalingen af efterløn i forhold til, hvor meget den pågældende har arbejdet. Vi tror, at det vil skabe flere hænder på arbejdsmarkedet, færre offentlige udgifter til efterlønsordningen og større frihed for den ældre generation. Tre fluer med ét smæk.

Muligheden for at oprette skånejob har været en af sommerens store regeringsballoner. Dansk Folkeparti støtter arbejdet med at få skabt fleksible job til den gruppe personer, som ellers er henvist til førtidspensionering. Der skal forhandles med virksomhederne om det, da det er vigtigt, at virksomhederne er medspillere i denne proces og i det arbejde. Vi nægter simpelt hen at tro, at der ikke er plads til disse mennesker.

En arbejdsmarkedsreform betyder selvsagt også tidligere aktivering af ledige og større rådighedskrav. Disse initiativer finder vi også helt nødvendige, og vi vil naturligvis også støtte arbejdet i den retning.

Hvad er det så for områder i finanslovsforslaget, vi synes er mindre positive?

Ja, for det første finder vi naturligvis, som jeg også allerede tidligere har nævnt i debatten, det samlede overskud på forslaget til finanslov for 1999 for lille. 1,7 mia. kr. inkl. engangsindtægter på 1,4 mia. kr. er simpelt hen for lidt, og det må regeringen da også kunne indse. Der er et reelt overskud på kun 300 mio. kr., når man rensrer for engangsindtægter.

Med statens gæld i erindring bør overskuddet være større, så større afbetaling af gælden kan finde sted. Samtidig vil et større overskud være en buffer, ifald der kommer et tilbageslag i økonomien og færre end forventet kommer i arbejde.

Dansk Folkeparti vil gerne være med til at sælge ud af statens beholdning af aktier i selskaber, såfremt indtægterne herfra går til afbetaling på statsgælden og ikke til statens løbende driftsudgifter.

For det andet finder vi i Dansk Folkeparti, at der bør gøres en langt kraftigere indsats i finanslovsforslaget for at få nedbragt ventelister i sundhedssystemet. På lang sigt er dette ikke engang et udgiftskrævende forslag, da det at have folk på venteliste ofte langt overstiger omkostningerne ved behandling. Det er simpelt hen ikke et velfærdssamfund værdigt, at syge mennesker bliver sat i venteposition i årevis, og lad mig sige det med det samme: I Dansk Folkeparti er vi fuldstændig fløjtende ligeglade med, hvem der står for behandlingen. Det, der